

[Veistrup.]

af Værdier, baade af Indkomst- og Formueværdier, er ogsaa saa stor, at den giver sig Udtryk i Grundværdierne. Jeg skulde tage meget fejl, om Forholdet ikke er det, at f. Eks. Grundværdierne i København fra 1931 til 1936 er steget med 10 pCt., men paa Frederiksberg med 15 pCt. Det er i og for sig naturligt, at Folk søger derhen, hvor der er godt at være, men det medfører en forhøjet Værdi af Grundene paa de Steder, hvor Folk vil være. Skal de mindre Kommuner kunne opretholde deres Selvstyre og Kravet om Indlemmelse kunne fjernes af Dagsordenen, maa der derfor gennemføres en rimelig Udlijnning som den, der er foreslaet i det foreliggende Lovforslag.

Ud fra den Betragtning, at denne Ordning er den rimeligste og bedste for alle Parter, anbefaler jeg Lovforslaget til velvillig Behandling og til Gennemførelse her i Tinget.

C. J. F. Sven: Det, der kalder mig frem, er den socialdemokratiske Ordførers (V. Buhl) Udtalelser i Dag. Jeg understreger, og for saa vidt med en vis Tilfredsstillelse, at Socialdemokratiet stadig fastholder som sin principale Stilling over for Spørgsmaalet København-Frederiksberg, at Frederiksberg ønskes indlemmet. Det er altsaa i Virkeligheden den Mening, det store socialdemokratiske Parti har. Den ærede Taler tilføjede, at nu kunde man vente i de 8 Aar og se, om man saa ikke kunde naa til det efter Partiets Mening rationelle Standpunkt, at Frederiksberg blev indlemmet.

Ved Siden heraf udtalte den ærede Ordfører, at det i den Kommission, der har været nedsat om Sagen, og som har arbejdet igennem en længere Aarrække, af hvilken Kommission det ærede Medlem selv havde været Medlem, var blevet fastslaaet, at man ikke havde en billigere Administration paa Frederiksberg, og at dette endda var fremsat i Kommissionsbetænkningen uimodsagt af de frederiksbergske Medlemmer. Maa jeg først med Hensyn til Kommissionens Sammensætning sige, at det efterhaanden var blevet en lidt mærkelig Sammensætning, Kommissionen havde faaet. Oprindeligt var det Tanken, at Spørgsmaalet om en Udlijnning mellem de to Kommuner skulde undergives en upartisk, upolitisk, saglig Behandling. Det blev derfor krævet af Kommunerne, at de ikke maatte vælge Kommunalbestyrelsesmedlemmer ind i Kommissionen, men at det skulde være Embedsmænd; det skete ogsaa, men efterhaanden som Tiden

skred frem for denne Kommission, der ganske vist ikke sad saa længe som salig Forsvarskommissionen, sporede det, at de københavnske Medlemmer fik en meget stærk Hældning til den rent politiske Side. Jeg vil ikke bebrejde det Medlem, der i første Række var delegeret for København qua Embedsmand, at han samtidig maatte se politisk paa Sagen, ikke i mindste Maade, men saa kan man bare ikke komme og sige, at det er en upolitisk, saglig Kommissionsbetænkning, der foreligger. Der er et Islæt af Politik i denne Kommissions Arbejde.

Nu blev der gjort gældende af det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (V. Buhl), at man altsaa havde slaaet fast, at København i hvert Tilfælde ikke var dyrere og Frederiksberg ikke billigere i sin Administration, hvilket oven i Købet skulde staa uimodsagt fra de frederiksbergske Embedsmænds Side. Jeg forstaa ikke, at det ærede Medlem har Mod til at sige dette. Naar man ser paa Kommissionsbetænkningen og undersøger, hvad der er sagt af Frederiksbergs Embedsmænd, saa foreligger der Udtalelser fra disse paa et halvt Hundrede eller flere Sider, og de begynder med at sige — det skrives oven i Købet med spærrede Typer —:

„Man skal dog indledningsvis i Anledning af den af de københavnske Medlemmer i Begyndelsen af deres Indlæg fremsatte Paastand om, at de kommunale Opgaver paa en Række Omraader „forvaltes dyrere“ paa Frederiksberg end i København, udtale, at dette har *Undersøgelsen paa ingen Maade vist*.“

Og saa gaar man videre Punkt for Punkt og modbeviser de Paastande, der er fremsat fra Københavns Side. Men ikke desto mindre hører vi det meget ærede Medlem i Dag sige: det er end ikke modsagt. Jeg tror ikke, det er rigtigt at argumentere paa denne Maade.

Dernæst blev der henvist til, at selv de frederiksbergske Medlemmer af Kommissionen havde tiltraadt det Udlijningsforslag, som Kommissionen havde udarbejdet. Det er kun med meget stærke Modifikationer, dette kan siges, i hvert Tilfælde, naar det skal siges med Ret. For det første gør de frederiksbergske Medlemmer i Slutningen af deres Særvotum gældende et Standpunkt, som netop har været forfægtet fra det Partis Side, som jeg har den Ære at tilhøre. Det frederiksbergske Embedsmandsmindretal skriver:

„Det er derfor ganske udelukket — hvis man ikke vil forvolde et saadant Sammenbrud, hvis Følger ikke kan oprettes ved senere Ordning af det øvrige